

vil indrømme, saa selv med Hensyn til Styh-godstaksterne tror jeg, vi med god Samvittighed kunne forsvare at gaa med til Lands-tingets Indstilling. Med Hensyn til Retur-godset maa jeg sige det samme, at vi hellere vilde have været fri for, at Landstinget havde taget de Undtagelser ud, men paa den anden Side har det i hvert Fald i Udvalget været den almindelige Mening, at dette at køre tomt Returgods gratis, er i og for sig slet ikke heldigt. Det viser sig, at der kommer saa meget Returgods med mellem Nar og Dag, som faktisk ikke er Fragten værd, ja næppe Penge værd i det hele taget. Smid- lertid, disse Undtagelser ere gode nok, og vi vilde gerne høre dem, men paa den anden Side, naar man affakter Fragtfriheden for tomt Returgods, er det noget uheldigt at tage Undtagelserne, for de blive i Tidens Løb let supplerede, man kommer let ind paa et Skraaplan, hvorved man til sidst kommer ind paa det samme som det, vi ere inde paa nu — hvad man jo er enig om at anse for uheldigt. Det er ogsaa Medlem omtalte som et Tilbagefridd den Vending, det høje Lands- ting har sat ind angaaende Rejsegods, og deri sluttede det ærede Medlem for Kjøben- havns 4de Valgkreds (Scharling) sig til ham. Jeg er ikke enig med de ærede Medlemmer i, at det i og for sig er noget Tilbagefridd, thi det er ikke vor specielle Opgave at plyndre Statskassen for at komme til en Mindre- indtægt, uanset paa hvilken Maade det sker, naar vi kunne saa Mindreindtægten reduceret ved at tage noget for Rejsegodset, tror jeg sikkert, de fleste ærede Medlemmer ikke have saa meget imod det. I al Almindelighed ere nemlig de, der have mere end 40 Pund Rejsegods, ikke Smaafolk. Jeg tror, man kan sige, at de 10 Ore, de skulle give for Indskrivningen, spille ikke nogen stor Rolle, for i Reglen giver man jo en Driftskilling alligevel, og det, at man kun maa sende 40 Pbd. i Stedet for 50 Pbd. frit, anser jeg — jeg taler her ikke paa Udvalgets Begne — for en Fordel. Jeg personlig vilde hellere fuldstændig have affakter det gratis Rejse- gods; jeg tror, de, der have Rejsegods med sig, have Raad til at betale for det; jeg tror, det er et uheldigt Princip, at de, der kunne rejse uden Rejsegods, altsaa den fat- tige Befolkning, skulle betale for dem, der føre en stor Bagage med sig. I denne Hen- seende er der derfor heller ikke efter min Mening noget Tilbagefridd.

For mit Vedkommende kan jeg sige, at jeg er glad ved Landstingets Vendinger, for det er ikke vor særlige Opgave at tømme Statskassen gennem Jærnbanetaksterne. Hvor vi kunne saa nogen Fordel for den

almindelige Befolkning, ville vi selvfølgelig gerne, men at lave en Fordel alene for at saa Banen til at give mindre Indtægt, tror jeg ikke, man i Almindelighed interesserer sig for. Jeg skal derfor igen anbefale at stemme for Forslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, og jeg tror at turde for- sikre for, at vi ikke ville saa Skænd for at komme hjem med denne Lov. Jeg tror nok, det skal vise sig, at det ikke alene er et Frem- skridt, men et ret betydeligt Fremskridt. Alene i det, at vi saa denne Sag ind under Lov- givningsmagten, tror jeg nok de allerfleste ville mene, ligger et meget stort Fremskridt, og jeg tror, man vil skønne derpaa.

Reergaard: Jeg skal ikke komme nær- mere ind paa de Bemærkninger, den ærede Ordfører var saa venlig at indlede sit For- drag med. Jeg skal nøjes med bestemt at protestere imod dem, jeg kan appellere til Ud- valgets ærede Medlemmer, specielt dets ærede Formand (Bluhme), at der herten fra min eller nogen Side har fundet noget Forsøg Sted paa Obstruktion eller lignende. Jeg er mig bevidst, at hverken jeg eller de øvrige Medlemmer af det Mindretal, som her er betegnet, paa et eneste Tidspunkt har for- sinit Udvalgets Arbejde. Hvis det ikke skal anses for utilladeligt, og hvis man ikke skal have Lov til at underlægge det mer eller mindre uheldige Motiver, at der har været Uenighed i Udvalget om saglige Spørgsmaal, og at jeg og mine Meningsfæller have været mindre tilbøjelige til at acceptere Forslaget, som det er kommet fra Landstinget, end den ærede Ordfører, hvis det ikke skal være en Forbrydelse, tror jeg at kunne sige paa Min- dretallets Begne, at vi have ikke noget at bebrejde os i Udvalgsbehandlingen, og navn- lig have vi intet som helst Forsøg gjort paa at forsinke eller forhindre Lovens Vedtagelse. Vi have jo ogsaa givet Afkald paa at stille vore Forslag, da vi saa, at de ikke værdt tilstrækkelig Tilslutning i Udvalgets Flertal.

Det ærede Medlems saglige Bemærknin- ger skal jeg gaa let hen over, for de inde- holdt ikke meget. Hans Bemærkninger om Nilletpriserne ere efter min Mening ikke rig- tige. Det skal nok vise sig, hvis det ærede Medlem vil gaa denne Sag igennem, at det bliver i, som jeg har sagt, et ganske overor- dentligt stort Antal Tilfælde en Forhøjelse med saadan noget som 10—15 pCt. i Nært rask, naar man regner efter Dobbeltbilletter. Na- turligvis, hvis man regner med Enfeltbilletter, bliver det et Fremskridt, men regner man med Returbilletter, bliver det et Tilbagefridd. — Med Hensyn til Styhgodset maatte det ærede Medlem lade det staa, at det virkelig